

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-8S/121/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200659
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:1021200659.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Eriky Klimekovej a JUDr. Jozefa Sába, PhD., v právnej veci žalobcu: ANTIK Telecom s.r.o., IČO: 36 191 400, so sídlom: Čárskeho 10, Košice, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, IČO: 36 588 725, so sídlom: Rázusova 1, Košice proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Lakeside park 2, Tomášikova 14366/64A, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Slovenskej stavebnej inšpekcie, Riaditeľstva inšpekcie č. 01 006 21/45/2021 SSI 61-Pu zo dňa 08.03.2021 takto

rozhodol:

- I. Z a m i e t a správnu žalobu.
- II. Žalobcovi a žalovanému n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Slovenskej stavebnej inšpekcie, Riaditeľstva inšpekcie č. 01 006 21/45/2021 SSI 61-Pu zo dňa 08.03.2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“ a „odvolací orgán“), ktorým bolo zmenené rozhodnutie Slovenskej stavebnej inšpekcie, Inšpektorátu Košice č. 06 056 19/198/2019-SSI 65-Tr zo dňa 07.10.2019 (ďalej aj „rozhodnutie o pokute“), tak že odvolací orgán žalobcovi uložil pokutu vo výške 1000,- eur, a to za správne delikty (doslovne citované):

„a) podľa ustanovenia § 106 ods. 3 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb., podľa ktorého stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 5 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá vykonáva činnosti, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie bez takéhoto rozhodnutia alebo v rozpore s ním v spojení s ustanovením § 106 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. podľa ktorého ustanovenia odseku 1 písm. a) až c), odseku 2 písm. a) a b) a odseku 3 písm. a) a b) platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ, nakoľko ako zhotoviteľ bez územného rozhodnutia, a to rozhodnutia o umiestnení stavby, v čase odo dňa 28.08.2018 do dňa 16.11.2018 umiestnil a uskutočňoval stavbu „Zámutov – Úprava NN siete“, v katastrálnom území A., obec Zámutov, okres Vranov nad Topľou, čím porušil ustanovenie § 32 ods. 1 písm. a) v spojení s ustanoveniami § 39 ods. 1 a § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976, (ďalej aj „I_a) výrok “ a „I. skutok“);

„b) podľa ustanovenia § 106 ods. 2 písm. e) zákona č. 50/1976 Zb., podľa ktorého stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje pre iného stavbu mimo rozsahu predmetu svojej činnosti, nakoľko ako

zhotoviteľ v čase odo dňa 28.08.2018 do dňa 16.11.2018 uskutočňoval stavbu „Zámutov – Úprava NN siete“, v katastrálnom území A., obec Zámutov, okres Vranov nad Topľou, pre obchodnú spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36 599 361, so sídlom Mlynská 31 Košice 042 91, mimo rozsahu predmetu svojej činnosti, a to bez oprávnenia na uskutočňovanie stavieb a ich zmien, čím porušil ustanovenie § 44 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.“ (ďalej aj „I_b) výrok“ a „II. skutok“).

2. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/95/2021-33 zo dňa 26.05.2021 bola vec postúpená Krajskému súdu v Košiciach.

3. Slovenská stavebná inšpekcia, Inšpektorát Košice vykonal štátny stavebný dohľad na stavbe „Zámutov – Úprava NN siete“, miesto stavby: Obec Zámutov, z ktorého bol vyhotovený záznam č.j.: 198/2019 SSI 65 – 001 zo dňa 01.07.2019.

4. Oznámením o začatí správneho konania č. 198/2019 SSI 65 – 002 zo dňa 09.09.2019 (ďalej aj „oznámenie o začatí konania“) bolo žalobcovi oznámené začatie správneho konania vo veci podozrenia zo spáchania správneho deliktu (doslovne citované):

„1. podľa § 106 ods. 3 písm. a) v spojení s ods. 5 stavebného zákona, ktorého sa účastník konania mal dopustiť tým, že uskutočňoval stavbu „Zámutov – Úprava NN siete“ v čase od 28.08.2018 do 16.11.2018 bez vydaného územného rozhodnutia, čím mal porušiť ustanovenie § 39, 39a stavebného zákona.

2. podľa § 106 ods. 2 písm. a) stavebného zákona, ktorého sa účastník konania mal dopustiť tým, že uskutočňoval stavbu „Zámutov – úprava NN Siete“ v čase od 28.08.2018 do 16.11.2018 pre iného mimo rozsahu svojej činnosti, čím mal porušiť ustanovenie § 44 ods. 1, § 45 stavebného zákona“

5. Dňa 01.10.2019 bolo so žalobcom vykonané ústne pojednávanie, na ktorom mu bolo oznámené, že kontrolou na stavbe „Zámutov – úprava NN siete“ bolo zistené, že od 28.08.2018 (začiatok stavby) do 16.11.2018 (koniec stavby) uskutočňoval stavbu bez vydaného územného rozhodnutia. Zároveň žalobca uskutočňoval stavbu mimo rozsahu svojej činnosti, keďže nemal v Obchodnom registri zapísanú činnosť zhotovovanie stavieb a ich zmien. Žalobca na ústnom pojednávaní uviedol, že nepopiera, že došlo k realizácii optického vedenia na podperných stĺpoch pôvodného NN vedenia, ale táto bola legitímnou úpravou existujúceho elektrického vedenia na skvalitnenie jeho služieb. Uvedené bol oprávnený vykonať žalobca, keďže mal oprávnenie na montáž a úpravu telekomunikačných zariadení mimo jednotnej (verejnej) telekomunikačnej siete (zápisnica z ústneho pojednávania, č.j.: 198/2019 SSI 65 – 003 zo dňa 01.10.2019).

6. Slovenská stavebná inšpekcia, Inšpektorát Košice rozhodnutím o uložení sankcie uznal žalobcu za zodpovedného zo spáchania správnych deliktov vymedzených v bodoch 1/ a 2/ výroku tohto rozhodnutia a uložil mu pokutu vo výške 1000, - eur. V tomto rozhodnutí Slovenská stavebná inšpekcia, Inšpektorát Košice konštatoval, že z výsledkov vykonaného šetrenia vyplynulo, že u žalobcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 39, § 39a, § 44 ods. 1, § 45 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „stavebný zákon“).

7. Žalobca podal voči rozhodnutiu o pokute odvolanie zo dňa 18.10.2019, o ktorom rozhodol odvolací orgán napadnutým rozhodnutím, tak ako je uvedené vyššie. Napadnuté rozhodnutie uvádza opis stavby „Zámutov – Úprava NN siete“, ktorú tvoril 24 vláknový SOK (samonosný optický kábel) umiestnený na existujúcich podperných stĺpoch NN (325 ks) v intraviláne obce Zámutov (ďalej aj „optická sieť“, napadnuté rozhodnutie, s. 3). Napadnuté rozhodnutie uvádza, že sa jednalo o novú stavbu elektronickej komunikačnej siete, pri ktorej sa vyžadovalo vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby (napadnuté rozhodnutie, s. 9). Podľa napadnutého rozhodnutia žalobca realizoval stavbu bez rozhodnutia o umiestnení stavby, a bez oprávnenia na uskutočňovanie predmetnej stavby (napadnuté rozhodnutie, s. 10). Napadnuté rozhodnutie konštatuje, že pri ukladaní pokuty bola uplatnená absorpčná zásada a žalobcovi bola pokuta uložená za najprísnejšie postihnutelný správny delikt [t.j. správny delikt podľa I. skutku, napadnutého rozhodnutia, s. 10]. Ďalej napadnuté rozhodnutie uvádza zoznam okolností, na ktoré odvolací orgán prihliadol v prospech a neprospech žalobcu (napadnuté rozhodnutie, s. 10-11).

8. Žalobca v správnej žalobe namietal, že: (i) montáž optického pripojenia nevyžadovala vydanie územného rozhodnutia, keďže bola stavebnou úpravou už existujúceho vedenia NN siete [§ 39a ods. 3 písm. c) stavebného zákona], pretože bola realizovaná bez zásahu do pôdorysného a výškového ohraničenia stavby [§ 139b ods. 5 písm. c) stavebného zákona] a optická sieť sa má považovať za súčasť distribučnej sústavy [§ 2 písm. b) bod 5. zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o energetike“)]; (ii) žalobca poukázal na to, že záver podľa bodu (i) vyplýva taktiež zo stanoviska Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 22149/2019 – 4130 – 58878 zo dňa 11.10.2019 (ďalej aj „stanovisko Ministerstva hospodárstva zo dňa 11.10.2019“); (iii) žalobca mal v predmete svojej činnosti montáž a opravy telekomunikačných zariadení mimo jednotnej telekomunikačnej siete, a teda sa nedopustil správneho deliktu podľa § 106 ods. 2 písm. e) stavebného zákona; (iv) označenie porušenia právnej povinnosti v oznámení o začatí konania je v rozpore s I_a) výrokom napadnutého rozhodnutia, (v) žalobcovi nebolo umožnené vyjadriť sa k zmene v opise oboch skutkov v napadnutom rozhodnutí, [žalobca v tomto smere podporne poukázal na závery uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011]; (vi) rozhodnutím o pokute bol žalobca uznaný zodpovedným za iný správny delikt než napadnutým rozhodnutím.

[vyššie uvedené číslovanie žalobných bodov bolo z dôvodu prehľadnosti zvolené správnym súdom, na toto číslovanie bude odkazovať správny súd v texte rozsudku]

9. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že vo veci sa jednalo o novú stavbu, keďže elektronická komunikačná sieť sa na existujúcom elektroenergetickom zariadení Východoslovenskej distribučnej a.s. – elektrickom vedení NN nenachádzal. Nesprávne označenie skutku v rozhodnutí o uložení sankcie odstránil odvolací orgán v napadnutom rozhodnutí, v ktorom rozhodol len o skutku, ktorý bol predmetom oznámenia o začatí konania. Preto bola zachovaná totožnosť skutku, pričom zmena právneho vymedzenia skutku neovplyvnila totožnosť skutku [žalovaný podporne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 20Sa/14/2019 zo dňa 24.11.2020, pričom v neskoršom vyjadrení zo dňa 01.12.2021 upresnil, že sa malo jednať o rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici] (vyjadrenie žalovaného zo dňa 05.11.2021). Žalobca vo svojom vyjadrení k rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 20Sa/14/2019 zo dňa 24.11.2020 uviedol, že tento sa na prejednávanú vec nevzťahuje, keďže sa vzťahoval k priestupku na úseku lesného hospodárstva (vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.11.2021).

10. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“).

11. Správny súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 30.06.2025, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a poverený zástupca žalovaného. Účastníci konania v prednesoch zotrvali na dôvodoch, ktoré uviedli vo svojich vyjadreniach v súdnom konaní. Správny súd na tomto pojednávaní vyhlásil tento rozsudok, ktorým žalobu zamietol a účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

Vybrané ustanovenia právnych predpisov

12. Podľa § 32 ods. 1 písm. a) stavebného zákona Ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby.

13. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona Územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

14. Podľa § 39a ods. 3 písm. c) stavebného zákona Rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na stavebné úpravy a udržiavacie práce.

15. Podľa § 43a ods. 3 písm. h) stavebného zákona Inžinierske stavby sú diaľkové a miestne elektronické komunikačné siete a vedenia, telekomunikačné stožiare, transformačné stanice.

16. Podľa § 44 ods. 1 stavebného zákona Stavbu a jej zmenu môže uskutočňovať len právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na vykonávanie stavebných prác podľa osobitných predpisov a vedenie uskutočňovania stavby vykonáva stavbyvedúci.

17. Podľa § 56 písm. b) stavebného zákona Stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje pri nadzemných a podzemných vedeniach elektronických komunikačných sietí, vrátane oporných a vytyčovacích bodov.

18. Podľa § 106 ods. 2 písm. e) stavebného zákona Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje pre iného stavbu mimo rozsahu predmetu svojej činnosti.

19. Podľa § 106 ods. 3 písm. a) stavebného zákona Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 5 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá vykonáva činnosti, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie bez takéhoto rozhodnutia alebo v rozpore s ním.

20. Podľa § 2 písm. b) bod 5. zákona o energetike distribučnou sústavou vzájomne prepojené elektrické vedenia veľmi vysokého napätia do 110 kV vrátane a vysokého napätia alebo nízkeho napätia a elektroenergetické zariadenia potrebné na distribúciu elektriny na časti vymedzeného územia; súčasťou distribučnej sústavy sú aj meracie, ochranné, riadiace, zabezpečovacie, informačné a telekomunikačné zariadenia a elektronické komunikačné siete potrebné na prevádzkovanie distribučnej sústavy; súčasťou distribučnej sústavy je aj elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie, ktorým sa zabezpečuje preprava elektriny z časti územia Európskej únie alebo z časti územia tretích štátov na vymedzené územie alebo na časť vymedzeného územia, ak také elektrické vedenie alebo elektroenergetické zariadenie nespája prenosovú sústavu s prenosovou sústavou členského štátu alebo s prenosovou sústavou tretích štátov.

III.

Posúdenie správnym súdom

21. Správny súd sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím a súvisiacim administratívnym spisom ako i súdnym spisom. Vo svetle žalobných bodov tieto posúdil a dospel k nasledovným záverom.

22. K žalobnému bodu (i) správny súd uvádza, že žalobca nespochybnil opis stavby „Zámutov – Úprava NN siete“, tak ako je tento uvedený v napadnutom rozhodnutí (napadnuté rozhodnutie, s. 3). Podľa názoru správneho súdu je charakterizácia optickej siete v napadnutom rozhodnutí dostatočná, aby bolo možné prijať záver, že sa jednalo o samostatnú stavbu majúcu povahu elektronickej komunikačnej siete [napadnuté rozhodnutie vymedzuje túto optickú sieť ako 23 vláknový SOK (samonosný optický kábel), napadnuté rozhodnutie, s 3.]. Samotné umiestnenie tejto optickej siete na elektrickom vedení neznamená, že týmto by táto stavba strácala samostatnú právnu povahu inžinierskej stavby [tým, že optická sieť bola vedená pod existujúcim elektrickým vedením, a to vzdušným vedením od trafostanice po existujúcich podperných stĺpoch NN (325 ks)]. Na základe uvedeného optickú sieť „Zámutov – Úprava NN siete“ možno považovať za stavebnú konštrukciu postavenú stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá bola pevne spojená so zemou pripojením na sieť a zariadenia technického vybavenia územia [§ 43 ods. 1 písm. c) stavebného zákona v spojení § 139a ods. 10 stavebného zákona]. Stavba označená v I. skutku napadnutého rozhodnutia teda je optickou sieťou, ktorá je odlišná od existujúcich podperných stĺpov NN. Preto skutočnosť, že realizácia optickej siete bola vykonaná bez zásahu do pôdorysného a výškového ohraničenia samotného elektrického vedenia neznamenala odpadnutie požiadavky na vydanie rozhodnutia o umiestnení pre takúto optickú sieť.

23. Žalobca v tejto súvislosti ďalej argumentoval, že optická sieť tvorí súčasť distribučnej sústavy, a preto sa má jej realizácia považovať za úpravu elektrického vedenia. V prvom rade je potrebné uviesť, že § 2 písm. b) bod 5. zákona o energetike vymedzuje, čo je možné považovať za distribučnú

sústavu [vzájomne prepojené elektrické vedenia veľmi vysokého napätia do 110 kV vrátane a vysokého napätia alebo nízkeho napätia a elektroenergetické zariadenia potrebné na distribúciu elektriny na časti vymedzeného územia], ako aj to čo tvorí jej súčasťou [okrem informačných a telekomunikačných zariadení a elektronických komunikačných sietí potrebných na prevádzkovanie distribučnej sústavy je takouto súčasťou distribučnej sústavy taktiež napríklad elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie, ktorým sa zabezpečuje preprava elektriny z časti územia Európskej únie]. Podľa názoru správneho súdu je takto vymedzený pojem distribučnej sústavy širší ako pojem samotného elektrického vedenia, keďže zahŕňa vzájomné prepojenie viacerých elektrických vedení ako aj ďalšie prvky. Podľa názoru správneho súdu teda pojem distribučná sústava vymedzuje množinu určitých objektov slúžiacich jednému účelu, a to distribúcii elektriny na časti vymedzeného územia. Na druhej strane len z dôvodu toho, že určité objekty sú zákonom o energetike zaradené do tejto skupiny neznamená, že týmto sa jeden objekt stáva súčasťou iného objektu zaradeného do rovnakej skupiny, a týmto stráca svoj samostatný právny charakter z pohľadu stavebného zákona [tak ako to v tomto prípade tvrdil žalobca, podľa ktorého je optická sieť súčasťou elektrického vedenia, len preto, že toto elektrické vedenia a optická sieť tvoria spoločne distribučnú sústavu]. Uvedené by bolo rovnako nesprávne ako tvrdiť, že výstavba nového elektrického vedenia, nie je realizovaním novej stavby, keďže budú ako súčasť napojené na existujúcu distribučnú sústavu.

24. Zároveň v tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že pojem distribučná sústava slúži normatívnej úprave v zákone o energetike [napríklad pre účely vymedzenia práv a povinností prevádzkovateľa distribučnej sústavy podľa § 19 ods. 1 alebo § 31 ods. 1 zákona o energetike]. Distribučná sústava nie je pojmom s obsahovým vymedzením v stavebno-technickej rovine. Na úseku povinností pri umiestňovaní stavieb, ktoré tvoria distribučnú sústavu, je teda stavebný zákon vo vzťahu špeciality k zákonu o energetike. Uvedené sa vzťahuje taktiež na inžinierske stavby ako je optická sieť „Zámotov – Úprava NN siete“. Správny súd preto považoval za vecne správny právny názor odvolacieho orgánu o tom, že optická sieť je samostatnou stavbou pre účely stavebného zákona [napadnuté rozhodnutie, s. 10 a tam citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 4Sžk/6/2019 zo dňa 03.03.2020]. Preto podľa názoru správneho súdu sa pre realizáciu optickej siete „Zámotov – Úprava NN siete“ vyžadovalo vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby. Z týchto dôvodov tento žalobný bod nepovažoval správny súd za dôvodný.

25. Správny súd považoval za nesprávny záver prijatý v stanovisku Ministerstva hospodárstva zo dňa 11.10.2019. Toto stanovisko neobsahuje dôvody nad rámec dôvodov, ku ktorým sa správny súd vyjadril vyššie. Týmto preto správny súd k žalobnému bodu (ii) odkazuje na svoje právne závery k žalobnému bodu (i).

26. V žalobnom bode (iii) žalobca uvádzal, že mal v predmete svojej činnosti zapísanú montáž a opravy telekomunikačných zariadení mimo jednotnej telekomunikačnej siete. [správny súd z údajov Obchodného registra zistil, že takéto oprávnenie (činnosť) mal žalobca zapísanú od 01.06.1999]. Pojem zariadenie použitý v tomto oprávnení nie je totožný s pojmom stavba. Žalobca nepredložil príslušné povolenie, ktoré by vymedzovalo rozsah oprávnení žalobcu v rámci povolenia na montáž a opravy telekomunikačných zariadení mimo jednotnej telekomunikačnej siete [správny súd sa teda môže iba domnievať, že sa jednalo o povolenie podľa § 4 ods. 2 zákona č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách účinného v rozhodnom čase, ktoré by však žalobcu na uskutočňovanie stavieb a ich zmien neoprávňovalo]. Žalobca podľa názoru správneho súdu nepreukázal, že ho oprávnenie na montáž a opravy telekomunikačných zariadení mimo jednotnej telekomunikačnej siete oprávňovalo na uskutočňovanie stavieb podľa § 44 stavebného zákona. Takáto skutočnosť je nepriamo vyvrátená práve tým, že samostatné živnostenské oprávnenie na uskutočňovanie stavieb a ich zmien získal žalobca až následne, a to na základe živnostenského oprávnenia zo dňa 13.06.2019 [predmetné živnostenské oprávnenie je súčasťou administratívneho spis]. Oprávnenie na uskutočňovanie stavieb a ich zmien získal žalobca až po realizácii stavby vymedzenej v napadnutom rozhodnutí. Tento žalobný bod správny súd nepovažoval za dôvodný.

27. K žalobnému bodu (iv) poukazuje správny súd na súvisiaci text oznámenia o začatí konania: „(...) pre iného mimo rozsahu svojej činnosti, čím mal porušiť ustanovenie § 44 ods. 1, § 45 stavebného zákona“. Z uvedeného je zrejmé, že v oznámení o začatí konania bol II. skutok kvalifikovaný odkazom na § 106 ods. 2 písm. e) stavebného zákona, podľa ktorého (podčiarknutie doplnené správnym súdom): Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na

podnikanie, ktorá uskutočňuje pre iného stavbu mimo rozsahu predmetu svojej činnosti. Z uvedeného bolo zrejmé, že skutková podstata správneho deliktu, z ktorého bol podľa oznámenia o začatí konania žalobca podozrivý, je správnym deliktom podľa § 106 ods. 2 písm. e) stavebného zákona a nie správnym deliktom podľa § 106 ods. 2 písm. a) stavebného zákona [v ktorom je zakotvená zrejme odlišná skutková podstata Stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá použila na zhotovenie stavby stavebný výrobok, ktorý nie je vhodný (§ 43f)]. Preto správny súd prisvedčil žalovanému, že takýto nesprávny odkaz na nesprávne zákonné ustanovenie uvedený v oznámení o začatí konania je nutné považovať za chybu v písaní, ktorá nemala negatívny dopad na obhajovacie práva žalobcu v administratívnom konaní. Tento žalobný bod preto považoval správny súd za nedôvodný.

28. Žalobca v žalobnom bode (iv) vytýkal, že sa nemohol vyjadriť k zmenám znenia I. a II. skutku v napadnutom rozhodnutí. Žalobca v tejto súvislosti poukazoval na právne závery, podľa ktorých: „Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalovanému umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011). Kasačný súd v citovanom rozhodnutí podal výklad § 73 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o priestupkoch“) v spojení s § 105 ods. 7 stavebného zákona [v danej právnej veci išlo o sankciu za priestupok podľa stavebného zákona, na ktorého prejednanie sa vzťahoval zákon o priestupkoch]. Podľa názoru správneho súdu je však potrebné tieto závery uplatniť aj na právnu vec žalobcu [výklad § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „správny poriadok“) v spojení s § 140 stavebného zákona]. Tento záver prijal správny súd „vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), z Odporúčania výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 (ďalej len „Odporúčanie“) ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976) trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy.“ [rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, 1Asan/30/2020, 16. 12. 2021, ods. 19 a tam citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/53/2013 zo dňa 16.04.2014].

29. Žalobca v tomto žalobnom bode poukazoval na zmenu znenia oboch výrokov napadnutého rozhodnutia oproti rozhodnutiu o uložení sankcie [pričom v správnej žalobe poukázal na porovnanie medzi výrokom napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia o uložení sankcie (správna žaloba, s. 8)]. Podľa názoru správneho súdu je pre posúdenie tohto žalobného bodu podstatné, či mal žalobca možnosť vyjadriť sa ku zneniu skutku, ktorým bol ustálený v konečnom rozhodnutí o vine. Preto nie je rozhodujúce porovnanie opisu skutku v rozhodnutí o uložení sankcie s napadnutým rozhodnutím, ale porovnanie opisu skutku v napadnutom rozhodnutí s opisom skutku uvedenom v oznámení o začatí konania [prípadne v inom procesnom úkone, ktorým bola žalobcovi oznámená posledná zmena v opise skutku].

30. Na základe vyššie uvedeného správny súd vyhodnotil žalobcom označené zmeny vo výrokoch napadnutého rozhodnutia nasledovne (správna žaloba, s. 7, s. 8):

i.) vypustenie časti textu z výroku o pokute vo výroku I_a) napadnutého rozhodnutia: „uskutočňoval stavbu, ktorá spočívala v realizácii samonosného optického kábla v uvedenej lokalite na jestvujúce stĺpy NN elektrického vedenia“. Takýto skutkový opis sa nenachádza v oznámení o začatí konania, a preto vypustenie napadnutej časti rozhodnutia o pokute nebolo porušením § 33 ods. 2 správneho poriadku, ale korekciou rozhodnutia o pokute;

ii.) doplnenie textu do I_a) výroku napadnutého rozhodnutia: „a to rozhodnutia o umiestnení stavby“ za slovné spojenie „bez územného rozhodnutia“ [toto slovné spojenie je uvedené v oznámení o začatí konania]. Skutková podstata príslušného správneho deliktu charakterizuje protiprávne konanie ako vykonávanie činností, na ktoré je potrebné územné rozhodnutie, a to bez takéhoto rozhodnutia

[teda prostredníctvom normatívneho znaku bez územného rozhodnutia]. Územným rozhodnutím je aj rozhodnutie o umiestnení stavby [§ 32 ods. 1 písm. a) stavebného zákona]. Preto je možné vidieť doplnenie tohto textu do výroku napadnutého rozhodnutia ako subsumpciu konania žalobcu pod príslušnú skutkovú podstatu správneho deliktu odvolacím orgánom. Nejednalo sa teda o doplnenie, spresnenie alebo zmenu samotného opisu skutku oproti jeho opisu v oznámení o začatí konania. Z uvedeného dôvodu sa na toto doplnenie nevzťahovali požiadavky podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku [tento záver potvrdzuje aj to, že v príslušnom výroku bol taktiež doplnený súvisiaci odkaz na § 32 ods. 1 písm. a) stavebného zákona];

iii.) doplnenie do I_a) výroku napadnutého rozhodnutia: „umiestnil a“ pred slovné spojenie „uskutočňoval“ [toto slovné spojenie je uvedené v oznámení o začatí konania]. Skutkový znak konania „uskutočňoval“ môže z hľadiska vecného rozsahu zahŕňať taktiež skutkový znak „umiestnil“. Nejedná sa teda o rozšírenie opisu konania žalobcu alebo jeho spresnenie, ktoré by menilo podstatu konania žalobcu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že výhrada voči umiestneniu stavby na existujúce elektrické vedenie a nie pod zemou bola žalobcovi oznámená na ústnom pojednávaní dňa 01.10.2019, pričom mu bola daná možnosť sa k tejto skutočnosti vyjadriť (zápisnica z ústneho pojednávania, č.j.: 198/2019 SSI 65 – 003 zo dňa 01.10.2019, s. 2). Žalobca mal teda preukázateľne vedomosť o tom, že opis skutku v časti slovného spojenia „uskutočňoval“ zahŕňa taktiež „umiestnil“;

iv.) doplnenie do I_b) výroku napadnutého rozhodnutia: „a to bez oprávnenia na uskutočňovanie stavieb a ich zmien“ za slovné spojenie „mimo rozsahu svojej činnosti“ [toto slovné spojenie je uvedené v oznámení o začatí konania]. Žalobca bol na toto chýbajúce oprávnenie upozornený na ústnom pojednávaní dňa 01.10.2019, pričom mu bola daná možnosť sa k tejto skutočnosti vyjadriť (zápisnica z ústneho pojednávania, č.j.: 198/2019 SSI 65 – 003 zo dňa 01.10.2019, s. 2). Žalobca mal teda preukázateľne vedomosť o tom, že opis skutku v časti slovného spojenia „mimo rozsahu svojej činnosti“ má zahŕňať práve „oprávnenie na uskutočňovanie stavieb a ich zmien.“ Zároveň je absencia tohto oprávnenia zahrnutá v skutkovej vete príslušného správneho deliktu už v samotnom pojme „mimo rozsah svojej činnosti“. Preto je možné vidieť doplnenie tohto textu do výroku napadnutého rozhodnutia ako subsumpciu konania žalobcu pod príslušnú skutkovú podstatu správneho deliktu odvolacím orgánom. Zároveň túto zmenu nebolo možné považovať za rozšírenie popisu skutku o novú skutkovú okolnosť vymedzujúcu konanie žalobcu.

31. Napriek zmenám podľa iii.) a iv.) opis skutku v napadnutom rozhodnutí vyjadroval zhodné konanie žalobcu ako skutok, ktorý bol uvedený v oznámení o začatí konania [nejednalo sa o zmeny v individualizácii znakov tohto konania. Zároveň tieto zmeny nemenili opis skutku z hľadiska jeho subsumpcie pod skutkovú podstatu príslušného správneho deliktu]. Preto vykonaním vyššie uvedených zmien i) až iv) v napadnutom rozhodnutí nedošlo k porušeniu § 33 ods. 2 správneho poriadku, ktoré by malo za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia.

32. Zároveň odvolací orgán zmenil spoločne s výrokom o vine, taktiež subsidiárny výrok o pokute, i keď ponechal rovnakú výšku pokuty ako bola uvedená v rozhodnutí o pokute [čo vyplýva z toho, že v II. výroku napadnutého rozhodnutia sám uložil žalobcovi pokutu vo výške 1000,- eur]. V tomto ohľade teda napadnuté rozhodnutie taktiež nevykazuje vadu, ktorá bola vytýkaná vo vyššie uvedenom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011.

33. Doplnenie odkazov na jednotlivé odseky zákonných ustanovení v oboch výrokoch napadnutého rozhodnutia sa týkalo právnej vety, pričom nemenilo právnu kvalifikáciu skutku z hľadiska označených správnych deliktov. Z uvedeného dôvodu nebolo nutné vzťahovať požiadavky podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku na príslušné zmeny v právnych vetách napadnutého rozhodnutia.

34. Správny súd sa nestotožnil s nadväzujúcou argumentáciou žalobcu o tom, že odvolací orgán rozhodol o inom skutku, než bol uvedený v oznámení o začatí konania. Podľa názoru správneho súdu bola v napadnutom rozhodnutí zachovaná totožnosť skutku vzhľadom k okolnostiam, ktoré individualizujú skutok okrem iného i čo do spôsobu vykonania [uskutočňovanie stavby „Zámutov – Úprava NN siete“], tak aj do času spáchania [v čase od 28.08.2018 do 16.11.2018]. Tento žalobný bod preto nepovažoval správny súd za dôvodný.

35. K žalobnému bodu (vi) správny súd uvádza, že je pravdou, že pri druhom skutku rozhodnutie o uložení pokuty označuje iný skutok než napadnuté rozhodnutie [z hľadiska podstatných skutkových znakov a to ako označenia stavby: „Budimír – Úprava NN siete“, tak aj času jej realizácie: „od 07.01.2019

do 15.03.2019“]. Správny súd význam tejto vady rozhodnutia o uložení pokuty vyhodnotil na základe nasledujúcich kritérií. V prvom rade administratívne konanie tvorí jeden celok, preto prípadná vada rozhodnutia o uložení pokuty môže byť napravená napadnutým rozhodnutím. Opis II. skutku uvedený v napadnutom rozhodnutí je totožný so skutkom vymedzeným v oznámení o začatí konania [v tomto smere poukazuje správny súd na dôvody uvedené vyššie]. Príslušná chyba rozhodnutia o uložení pokuty zrejme nekorešpondovala s celkovým priebehom administratívneho konania, pričom v odôvodnení sa uvádza správne označenie príslušnej stavby. Žalobca v rámci bodu 2./ svojho odvolania zhodne okrem iného namietal, že nemohlo dôjsť k porušeniu § 44 ods. 1, § 45 (uskutočňovanie stavieb bez potrebného povolenia). Tento bod 2./ odvolania sa okrem iného vzťahoval taktiež na rozhodnutie o uložení pokuty. Preto správny súd neidentifikoval, že takáto vada rozhodnutia o uložení pokuty mala negatívny dopad na výkon obhajovacích práv žalobcu. Správny súd ďalej uvádza, že žalobcovi bolo v príslušnom výroku rozhodnutia o pokute vytýkané realizovanie stavby [i keď nesprávne označenej] bez oprávnenia na takúto činnosť. Takého správneho deliktu by sa teda žalobca dopustil i v prípade, ak by sa jednalo o akúkoľvek stavbu, ktorú by žalobca realizoval bez príslušného oprávnenia. Týmto význam nesprávnych skutkových znakov popísaných v druhom skutku rozhodnutia o pokute vo výraznej miere ustupuje do pozadia. Správny súd vykonáva prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako rozhodnutia o opravnom prostriedku a až subsidiárne rozhodnutia o uložení pokuty. Vo svetle uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že príslušná vada rozhodnutia o pokute nevykazovala takú závažnosť, ktorá by vyvolala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov preto tento žalobný bod nepovažoval správny súd za dôvodný.

36. Na základe vyššie uvedeného správny súd zamietol žalobu ako nedôvodnú [§ 190 SSP].

37. Správny súd v konaní neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov nepriznal [a contrario § 167 SSP]. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže vo veci neboli prítomné také okolnosti, aby bolo možné náhradu trov konania od žalobcu spravodlivo požadovať [§ 168 SSP].

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 [§ 139 ods. 4 SSP].

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Správny súd v Košiciach v lehote 30 dní od jeho doručenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.